

ביבה' שברטו בשפכט * ביבר מוויז לפקח על האבטחה, עשלילם טרוכם, והוא רהר ערכאות, פסם בר. גינזט * ובש כלעדי שא-קען אנטומם: יהודות ובירך, להו-מוי, למזכום רתיג, לא-ל-בורהו, ומטעים

התראת ביד [ג] – להסיר מכשול חמור ד"אשת איש"

הן פנה אליו מוה יודל ראטטער ני"ו מאנטווערפן, וערער שנאסר על ידי המשטרה בירושליםليل ט' תמו
חסם"ט - ע"פ בקשת הפויקר "הרבר" דוב דאמב - והיה שם עד למחזרתו, ולמחזרתו הובל על ידי שוטרים כבול
באוקים - לה"רבנות" הציונית שבתל אביב, ובנכחות שוטר אחד מבפנים - בנוספ' שני שוטרים ששמרו עליו
מבחן, ביצע עליו פוקר הנ"ל "גט מעושה שלא כדין" - بعد אשתו מרת יונטה בת מוה מנחם מענדל קראummer
זיל - תוך כדי לאיים עליו כ"פ: שאם לא יציה לומר כמו שמצויה עליו - או יחוירוה לכלא. והבעל טען שלא
אמר כלל כפי שציוו עליו לומר, וכשהעדים התלוננו אליו - שלא שמעו מהבעל שאמר - כפי שציוו עליו, השיב
לهم פוקר הנ"ל: "זה לא מעכבר...", וכן כשהעדים מיחו בו - שזהו "כפיה ממש", השיב להם: "צריכים לנמור את
הדבר"... ומלאך כ"ז, ביטול הבעל את הגט כ"פ באמצעות כתיבתה - בפני העדים עצם, וגם בפני האנשים
שעמדו בחוץ - כשיצא לצרכיו תחת שמורה - באמצעות כתיבת הגט, ואח"כ התקשר אתנו - וערער על הגט.
[אחד מחשובי הרבנים מאנטווערפן התקשר אתנו - ובקיש שנדפק לפרשא זו].

אויל לנו לאן שהגענו, שבנוגע לעניין חמור כזה - דהרתת אשת איש לעלמא - ישמשו במחנינו עם פוקרים כאלה, בו בזמן - שאף בעניינים הקלים הרבה מזה - אין סומכין עליהם במחנינו כלל, [עי' ש"ת דברי יואל כי' ק"ח], ע"ש]. והנה גט זה פסול ובטל - מכח כמה טעמים - ואלו הן: [א], גט מעושה" שלא כדין - אף ע"י ישראל, פסול אף בדיעבד - ותצא מותה ומוה ובניה מן השני ממורים. [ב], גט לאחר מאסר בשכידם להחוירו, וכש"ב בשנעשה תחת שמירה ואותם להחויר וככн"ד, פסול. [ג], אם כפו את הבעל למתן גט - מכח טענת "מאים עלי" וככн"ד, הגט פסול ובטל מה"ת - אף בדיעבד. [ד], אף מי שדרינו לכופו בשוטין - יש בכוחו לבטל הגט טרם שבאת ליד האשח - וכמו שעשה הבעל בנ"ד. [ה], אף בעל - שדרינו לכופו בשוטין לכוב"ע, מ"ט אסור לעשות כן - תוך כדי לקפחו מזכות המנייע לו ע"פ יישרות - ובמכווקשו, ואם עשו כן וככנ"ד - או הגט פסול ובטל מה"ת. [ו], בעל המערער על פסלנות גלוים - ויש רגלא"ר וככנ"ד, נאמן עד שיווכח - ע"י עדים בפנוי בבי"ה. [ז], בשעהר ומן לאחר יציאת "קול פסול" על גט - ולא הוחשה ברבים וככנ"ד, או הגט פסול ובטל - מדין "קלא" הפסול בגיןตน בשלעצמה - אפילו אם היה מתברר אח"כ שהקהל היה בשקר. [ח], הסכמת החת"ם והדבר יהושע והחו"א: דבר"מ שיש דעתה - שלא לכופת, אם סמכו על דעת המקילין - הגט פסול ובטל מה"ת בתורת וודאי, וא"כ בש"ב בן"ד - שהמון פוסקים המצוינים להלן פומלים הגט. [ט], כשהאהשה "חוורה" בפירוש שלא תנשא וככנ"ד - או אף אם נשאת ע"פ "הוראה מوطעת" - תצא. [ראא להלן - ביסום כל הנחות אלו - ע"פ יסודות אוחנים - עם מקורות וም"ט לדברי הפוסקים - אשר מפיהם אנו חיים]:

אשר על כן הרינו מכירויים בזה בשער בת רכימ, וגם מוהירים אנחנו בזה את האשה יענטה ראטטער (לבית קראטער) תחי' מירושלים - ב"התראת בית דין" חמור: שעדרין היא "אשת איש" גמורה - אשתו של בעליה מוי'ה יודל ראטטער נ", ואסורה להנשא לשום אדם - טרם שתקבל גט כשר מבעללה הנ"ל. וחלילה לשום אדם מישראל לישאה - על סמך "גט בטל" הנ"ל. ואם תעבור ח"ז - ותנסה על סמך ה"גט בטל ופסול" הנ"ל - ע"פ הוראת זייןפנס ומיזידין, הרי שניהם - היא והבעול, עוברים על האיסור החמור והנורא - ד"אשת איש" רח"ל - ותצא מזה ומזה וכמבוואר בפוסקים, ונהייה מוכרים להכרייז על הווולדות - אשר يولדו להם על סמך גט הנ"ל: שם "ממזרים" גמורים" גמורים לכל דבר - עד סוף כל הדורות [ובכואר ברט"א (יוז סי' כס"כ, ס"ג), עי"ש], ולמזהיר ולנזהר - שלומדים תן כמי נהר, ולהשומעים יונעם - ותבא עליהם ברכת טוב.

ווע"ז באתיעה - בשם שאר חבריו הב"ד - דסנפ"ר "שמרו משפטם יום שני לסדר" לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם" (דברים), עשרים ושמנה ימים לחודש תמוז, שנה ה'א חמש"ט לפ"ג.

